

Lyckas förklara migrationspolitiken

Jag minns inte när jag såg **Mikael Ribbenvik** första gången, men jag kommer ihåg att jag omedelbart fattade tycke för honom. Han var någon mellanchefer på Migrationsverket och han talade om sin svåra verksamhet på ett så sansat och pedagogiskt sätt att allt bara blev fullständigt klart. Sveriges kanske mest kritiserade myndighet som kläms från både höger och vänster blev begriplig. Från ena sidan [sägs de vara asylaktivister](#), från andra anklagas de för att vara okänsliga. Sedan dess har jag stannat till och lyssnat när Ribbenvik dyker upp i tv-rutan. När han blev generaldirektör tänkte jag att där är rätt man på rätt plats.

Vem kunde ana att en bok om det tunga ämnet migration kunde vara så rolig att läsa? Ribbenvik sätter tonen direkt i *Migration – Genom mina ögon*. Han levererar en översikt över de stora händelserna på migrationsområdet de senaste tjugo åren samtidigt som han ger sin personliga resa i detta kall. Han har en humor som jag delar och många gånger skrattar jag högt över anekdoter och knasiga situationer som uppstår. Exempelvis när id-kontrollerna hade införts 2015 och obetänksamt skulle Ribbenvik som ställföreträdande generaldirektör flyga hem till Helsingborg, han gjorde det via Kastrup. Resandet mellan Helsingborg och Helsingör har varit öppet sedan passkontrollöverenskommelsen 1957 och få ser det som en landsgräns. Givetvis hade Ribbenvik inte med sig sitt pass och en gränsvakt vägrade släppa in honom i Helsingborgs hamn tills en överordnad kände igen honom från tv.

Som den principfasta tjänsteman Ribbenvik verkar vara tror jag att han håller tillbaka en hel del och att det finns mycket mer att hämta där. Förutom den lättsamma tonen och det superheta ämnet är den stora behållningen det som fick mig att lägga märke till Ribbenvik från början. Han lyckas skildra och

förklara beslut som i förstora ter sig obegripliga: varför små söta flickor och sjuka mormödrar utvisas medan avskydda terrorister får stanna, spelet mellan en myndighet och politiken, effekterna av stora världshändelser och beslut som fattas av en ensam man på toppen. Ribbenvik har gått hela vägen, från timvikarie till gd. Hans första usp var att han bodde nära Migrationsverkets kontor i Helsingborg och snabbt kunde ta sig dit vid behov. Jag tror att det var en stor förlust för Sverige när Ribbenvik inte fick förlängt. Han fick skulden för flyktingkrisen så som en "vädergubbe" får skulden för det dåliga sommarvädret. .

Migration – Genom mina ögon, är i stora stycken ett försvarstal och säkert finns det många dimensioner som gör verksamheten mer komplex än vad som framgår av boken, men jag tycker att den var rolig att läsa och det är också en kvalitet.

Hans Karlsson

Migration – Genom mina ögon

Mikael Ribbenvik Cassar

Mondial

